

English for Lawyers

อาจารย์ปณตพร ชโลธร

ผู้พิพากษาศาลชั้นต้นประจำกองผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกา

เนื้อหา

คำศัพท์ (Vocabularies)

ประโยค (Sentence)

◦ ต้องเข้าใจไวยากรณ์ (Grammar)

การอ่านบทความสั้นๆ (Reading
Comprehension)

Basic Knowledge: Part of Speech

Nouns: "A noun is a person, place, idea or thing"

Verbs: "Verb: that's what's happening." Verbs are action words.

Pronouns: Pronouns are used in place of nouns. "He," "she," "it," "who," "whom," "that," "which," "we," "they" and "us" are all pronouns.

Adjectives: Adjectives are words used to describe nouns.

Adverbs: Adverbs are words used to describe verbs or adjectives.

Prepositions: indicating things such as location, direction and possession: "with," "to," "under," "over," "by" and "for" are all prepositions.

Conjunctions: Conjunctions are connecting words

Interjections

Part of Speech

Thailand is a beautiful country.

The sleepy bear hibernated all winter.

Sara ran very quickly to school.

Tom doesn't have enough experience. Therefore, we will not hire him.

I spilled the coffee everywhere. Oops!

We all love to study English.

The new coffee shop is at Icon Siam.

We use interjections sparingly to express our emotions. Yes!

Part 1 Public Law/International Law

Class 1 International Law

- Definition of State
- UN Charter

Class 2 Rights and Liberties

- Human Rights

Class 3 Constitution

- Democracy and Government
- Separation of Power

Class 4 Administrative Law

Class 1 International Law

Public v. Private

State

Rule of Law

Sovereignty

- Sovereign

Treaty

Convention

Use of Force

Act of Aggression

Public

Adj

- ที่เป็นของสาธารณะหรือประชาชน public funds
- ที่เกี่ยวกับสาธารณะหรือประชาชน public law
- ที่กระทบสาธารณะหรือประชาชน public order
- ที่ทำเพื่อสาธารณะหรือประชาชน public prosecution, public official
- ที่เปิดให้สาธารณะหรือประชาชน public meeting
- ที่ใช้เงินของสาธารณะหรือประชาชน public road, public library
- ที่เป็นสิ่งที่รู้กันทั่วไป public fact

Public

Noun

กลุ่มคน, สาธารณชน the public

Idiom

- ในที่สาธารณะ in public
- Antonym
 - Private

State

รัฐ

องค์ประกอบของรัฐ

- ประชากร (population)
- ดินแดน (territory)
- อำนาจอธิปไตย (sovereignty)
- รัฐบาล (government) สถาบันหรือหน่วยงานที่มีความมั่นคงต่อเนื่องในการบริหารงานภายในประเทศ

Rule of Law

หลักนิติธรรม

หลักพื้นฐานแห่งกฎหมายที่บุคคลทุกคนต้องอยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายอย่างเท่าเทียมกัน

หลักนิติธรรม หมายถึง หลักการปกครองที่บุคคลทั้งหลาย สถาบันและหน่วยงาน ไม่ว่าจะเป็นสาธารณะหรือเอกชนรวมไปถึงรัฐมีความรับผิดชอบทางกฎหมายที่ได้มีการประกาศอย่างเป็นทางการทั่วไป มีการบังคับใช้อย่างเสมอภาคและ สอดคล้องกับธรรมเนียมและมาตรฐานของสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ (Report of the Secretary-General on the Rule of Law and Transitional Justice in Conflict and Post-Conflict Societies)

Legal State

หลักนิติรัฐ

- รัฐที่ปกครองด้วยกฎหมาย ไม่ใช่ตามอำเภอใจของผู้ปกครอง
- รัฐที่ปกครองโดยกฎหมาย ไม่ใช่โดยมนุษย์ (อจ.วรเจตน์ ภาคีรัตน์)

Rule of Law

Rule of law is a principle under which all persons, institutions, and entities are accountable to laws that are:

Publicly promulgated

Equally enforced

Independently adjudicated

And consistent with international human rights principles.

Sovereignty

Noun

- อำนาจอสูงสุดหรืออำนาจอเต็มที่เป็นของตนเอง ไม่ถูกแทรกแซงหรือควบคุมจากภายนอก
- อำนาจอธิปไตย
- อำนาจอธิปไตย คืออำนาจอสูงสุดในการปกครองประเทศแบ่งออกเป็น 3 ฝ่าย โดยมีสถาบันที่ใช้ อำนาจอธิปไตยทั้ง 3 แทนประชาชน (ประชาธิปไตย)
- อำนาจอธิปไตย หมายถึง อำนาจที่แสดงความเป็นใหญ่ ความเป็นอิสระ ไม่ขึ้นต่อใคร หรือต้อง เชื่อฟังคำสั่งคำบัญชาของผู้ใดที่เหนือตนโดยปราศจากความยินยอมของตน (มานิตย์ จุมปา, (2543) “รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540” (ความรู้เบื้องต้น), กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์นิติธรรม, หน้า 16.)

Sovereign

Noun

- ผู้ที่มีอำนาจสูงสุดในการปกครอง หรือที่เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย (มักหมายถึง กษัตริย์)
- ผู้ปกครอง
- Adjective
 - ที่เป็นของผู้ที่มีอำนาจสูงสุด **sovereign power, sovereign authority**
 - ที่มีอำนาจสูงสุดหรือที่เป็นอิสระ **sovereign nation**
 - ที่มีความสำคัญมากหรือที่ปฏิเสธไม่ได้ **sovereign right**

ประเภทของความตกลง/ตราสารระหว่างประเทศ

Treaty สนธิสัญญา

ความตกลงระหว่างประเทศที่จัดทำขึ้นระหว่างรัฐเป็นลายลักษณ์อักษรและอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายระหว่างประเทศ ไม่ว่าจะถูกบันทึกไว้ในเอกสารฉบับเดียวหรือสองฉบับหรือมากกว่าที่เกี่ยวข้องกันและไม่ว่าจะเรียกชื่อว่าอย่างไร

มีผลผูกพันทางกฎหมาย ก่อให้เกิดพันธกรณีระหว่างประเทศ

มีได้หลายชื่อ เช่น สนธิสัญญา (Treaty) อนุสัญญา (Convention) ความตกลง (Agreement) พิธีสาร (Protocol) บันทึกความเข้าใจ (Memorandum of Understanding) ปฏิญญา (Declaration) ธรรมนูญ (Statute) กฎบัตร (Charter) ฯลฯ

ต่างจากเอกสารที่ไม่ใช่ความตกลง

Records of Discussion

Declaration

Joint Statement

UN Charter

กฎบัตรสหประชาชาติ (UN Charter) มีเนื้อหาเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และหลักการ ตลอดจนกระบวนการดำเนินงานและบริหารงานต่างๆ ขององค์การสหประชาชาติ ถือเป็นตราสารก่อตั้งที่สถาปนาองค์การให้เกิดขึ้นอย่างเป็นทางการ มีผลบังคับใช้หลังจากที่ประเทศจีน ฝรั่งเศส สหภาพโซเวียต สหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร และประเทศอื่นๆ จำนวน 46 ประเทศ ให้สัตยาบัน

หลักการไม่ใช้กำลังและการระงับข้อพิพาทโดยสันติวิธี: เพื่อจำกัดความขัดแย้งทั้งหลายให้อยู่ในขอบเขต ไม่กระทบสันติภาพโดยรวม

UN Charter

1. เพื่อดำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ
2. เพื่อพัฒนาความสัมพันธ์ฉันมิตรระหว่างประชาชาติทั้งหลาย โดยเคารพหลักการแห่งสิทธิเท่าเทียมกัน และการกำหนดเจตจำนงของตนเอง
3. เพื่อให้บรรลุถึงความร่วมมือระหว่างประเทศในอันที่จะแก้ปัญหาระหว่างประเทศทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมหรือมนุษยธรรม และการส่งเสริม/สนับสนุนการเคารพสิทธิมนุษยชนและอิสรภาพสำหรับทุกคน โดยไม่เลือกปฏิบัติในเรื่องเชื้อชาติ เพศ ภาษาหรือศาสนา
4. เพื่อเป็นศูนย์กลางสำหรับประสานการดำเนินงานของประชาชาติทั้งหลายให้กลมกลืนกัน

Charter of the United Nations

The Organization is based on the principle of the sovereign equality of all its Members.

All Members shall settle their international disputes by peaceful means in such a manner that international peace and security, and justice, are not endangered.

สมาชิกทั้งปวงจะต้องระงับกรณีพิพาทระหว่างประเทศของตนโดยสันติวิธีใน
ลักษณะการเช่นที่จะไม่เป็นอันตรายแก่สันติภาพและความมั่นคงระหว่าง
ประเทศและความยุติธรรม

All Members shall refrain in their international relations from the threat or use of force against the territorial integrity or political independence of any state, or in any other manner inconsistent with the Purposes of the United Nations.

ในความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ สมาชิกทั้งปวงจักต้องละเว้นการคุกคามหรือการใช้กำลังต่อบูรณภาพ แห่งอาณาเขต หรือเอกราชทางการเมืองของรัฐใดๆ หรือการกระทำในลักษณะการอื่นใดที่ไม่สอดคล้องกับความมุ่งหมายของสหประชาชาติ

Use of Force

การใช้กำลัง

มักใช้ในบริบทของเจ้าหน้าที่ของรัฐ เช่น ตำรวจ ทหาร

หมายถึงการใช้กำลังทางอาวุธเท่านั้น

คำอื่นที่เกี่ยวข้องคือ หลักความได้สัดส่วน ความสมสัดส่วน (proportionality), การโจมตีด้วยอาวุธ (armed attack), การป้องกันตนเอง (self-defense)

Use of Force

No principle of the Charter is more important than the principle of the non-use of force as embodied in Article 2, paragraph 4.

Article 51 of the UN Charter acknowledges self-defense as an exception to the prohibition against the use of force. This provision explicitly allows a state to use force in response to an armed attack by another state.

Act of Aggression

การรุกราน

The Purposes of the United Nations are:

To maintain international peace and security, and to that end: to take effective collective measures for the prevention and removal of threats to the peace, and for the suppression of acts of aggression or other breaches of the peace, and to bring about by peaceful means, and in conformity with the principles of justice and international law, adjustment or settlement of international disputes or situations which might lead to a breach of the peace;

INTERNATIONAL LAW AND THE USE OF FORCE

The rules of international law on the use of force are relatively easy to state, though they may be difficult to apply in practice.

The rules are to be found in the Charter and in customary international law. The Charter contains, among the Principles of the United Nations, a prohibition of the threat or use of force.

What may matter more to a Government lawyer is his or her Government's traditional view on the point of law, say, on anticipatory self-defense, or the legal basis for the rescue of nationals.

INTERNATIONAL LAW AND THE USE OF FORCE

The Charter refers to two not unrelated circumstances in which the prohibition does not apply. First, forcible measures may be taken or authorized by the Security Council, acting under Chapter VII of the Charter. Second, force may be used in the exercise of the right of individual or collective self-defense, as recognized in Article 51 of the Charter.

A further possible exception that has been suggested, by UK Governments, is the use of force to avert an overwhelming humanitarian catastrophe (sometimes referred to as 'humanitarian intervention'). This is not mentioned in the Charter, and so must be found, if at all, in customary international law.

Customary International Law

Customary international law refers to international obligations arising from established international practices, as opposed to obligations arising from formal written conventions and treaties. Customary international law results from a general and consistent practice of states that they follow from a sense of legal obligation.

Customary International Law

Customary international law is based not on written laws but on consistent state practice along with states' belief that they are acting in accordance with a binding norm. Treaty-based international law and customary international law can exist in parallel and may be in conflict with one another; treaty-based international law will not necessarily override customary international law.